

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Rady 2010/45/EU ze dne 13. července 2010, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Rady (Euratom) č. 647/2010 ze dne 13. července 2010 o finanční pomoci Unie v souvislosti s vyřazováním z provozu bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku („program Kozloduj“)** 9

ROZHODNUTÍ

2010/405/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 12. července 2010, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky** 12

2010/406/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 12. července 2010 o přidělení prostředků uvolněných z projektů v rámci 9. Evropského rozvojového fondu (ERF) a předchozích ERF za účelem řešení potřeb nejohroženějších skupin obyvatelstva v Súdánu** 14

2010/407/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 13. července 2010 o existenci nadměrného schodku v Dánsku** 15

2010/408/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 13. července 2010 o existenci nadměrného schodku ve Finsku** 17

2010/409/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2010 o společných bezpečnostních cílech podle článku 7 směrnice 2004/49/ES (oznámeno pod číslem K(2010) 4889) ⁽¹⁾** 19

Opravy

- ★ **Oprava rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 388/2010/EU ze dne 7. července 2010 o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině (Úř. věst. L 179 ze dne 14.7.2010)** 28

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2010/45/EU

ze dne 13. července 2010,

kteřou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o pravidla fakturace

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) K zajištění řádného fungování vnitřního trhu stanoví směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ podmínky a pravidla týkající se daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“ nebo „daň“), pokud jde o faktury. V souladu s článkem 237 uvedené směrnice Komise předložila zprávu, která v souvislosti s technologickým vývojem shledává určité potíže s elektronickou fakturací a která mimoto vymezuje některé další oblasti, v nichž by bylo možno zjednodušit pravidla týkající se daně v zájmu lepšího fungování vnitřního trhu.
- (2) Jelikož vedení záznamů musí být dostatečné, aby členské státy mohly kontrolovat zboží dočasně se přemisťující z jednoho členského státu do druhého, mělo by být zřejmé, že vedení záznamů musí obsahovat údaje o ocenění zboží dočasně se přemisťujícího mezi členskými státy. Přemístění zboží za účelem ocenění do jiného členského státu by pro účely DPH rovněž nemělo být považováno za dodání zboží.
- (3) Pravidla týkající se vzniku daňové povinnosti při dodání zboží uvnitř Společenství a při pořízení zboží uvnitř Společenství by měla být vyjasněna s cílem zajistit jednotnost informací uváděných v souhrnných hlášeních a včasnost výměny informací prostřednictvím těchto hlášení. Dále je vhodné, aby dodávání zboží z jednoho členského státu do jiného členského státu, které probíhá po dobu delší než jeden kalendářní měsíc, bylo považováno za uskutečněné na konci každého kalendářního měsíce.
- (4) S cílem pomoci malým a středním podnikům, které se potýkají s problémy při odvodu daně příslušnému orgánu před přijetím platby od svých pořizovatelů nebo příjemců, by členské státy měly mít možnost povolit, aby byla daň účtována v režimu hotovostního účetnictví, který umožňuje, aby dodavatel nebo poskytovatel odvedl daň příslušnému orgánu až po přijetí platby za dodání zboží nebo poskytnutí služby, a který zakládá nárok na odpočet daně v okamžiku, kdy za dodání zboží nebo poskytnutí služby zaplatí. To by mělo členskými státy umožnit, aby zavedly volitelný režim hotovostního účetnictví, který nemá nepříznivý dopad na peněžní toky v souvislosti s jejich příjmy z DPH.
- (5) V zájmu zaručení právní jistoty pro podniky ohledně jejich fakturačních povinností je třeba jasně určit členský stát, jehož pravidla fakturace se použijí.
- (6) S cílem zlepšit fungování vnitřního trhu je nezbytné stanovit v souvislosti s některými přeshraničními plněními harmonizovanou lhůtu pro vystavení faktury.
- (7) Některé požadavky týkající se údajů, jež mají být uvedeny na fakturách, by se měly změnit, aby bylo možno daň lépe kontrolovat, zajistilo se jednotnější zacházení s přeshraničním i domácím dodáním zboží a poskytnutím služeb a přispělo k podpoře elektronické fakturace.

(¹) Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

- (8) Jelikož elektronická fakturace může napomoci podnikům snižovat náklady a zvyšovat konkurenceschopnost, stávající požadavky v oblasti DPH na elektronickou fakturaci by měly být revidovány s cílem odstranit stávající zatížení a překážky, které brání většímu využívání elektronické fakturace. S papírovými i elektronickými fakturami by se mělo zacházet stejným způsobem a administrativní zátěž spojená s papírovou fakturací by neměla narůstat.
- (9) Rovné zacházení by se mělo rovněž uplatňovat, pokud jde o pravomoci správce daně. Jeho kontrolní pravomoci i práva a povinnosti osob povinných k dani by se měly uplatňovat stejným způsobem bez ohledu na to, zda si osoba povinná k dani zvolí vystavování faktur papírových nebo elektronických.
- (10) Faktury mají zachycovat skutečná dodání zboží a poskytnutí služeb, a proto by měla být zajištěna jejich věrohodnost, neporušenost a čitelnost. Za účelem zajištění spolehlivých auditních stop spojujících faktury s příslušným dodáním zboží či poskytnutím služby lze použít kontrolní mechanismy podnikových procesů a tím zabezpečit soulad veškerých faktur (ať už v papírové nebo elektronické podobě) s těmito požadavky.
- (11) Věrohodnost a neporušenost elektronických faktur je možné rovněž zajistit použitím určitých existujících technologií, jako jsou elektronická výměna dat (EDI) nebo zaručené elektronické podpisy. Avšak vzhledem k tomu, že existují i další technologie, nemělo by být od osob povinných k dani vyžadováno, aby pro elektronickou fakturaci používaly určitou konkrétní technologii.
- (12) Mělo by být vyjasněno, že pokud osoba povinná k dani uchovává vystavené nebo obdržené faktury on-line, měl by mít k těmto fakturám přístup za účelem kontroly kromě členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazená, i členský stát, v němž je daň splatná.
- (13) Jelikož cílů této směrnice, totiž zjednodušení, modernizace a harmonizace pravidel fakturace týkajících se DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (14) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

- (15) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V čl. 17 odst. 2 se písmeno f) nahrazuje tímto:

„f) poskytnutí služby osobě povinné k dani spočívající v ocenění dotyčného zboží nebo práci na dotyčném zboží skutečně vykonané na území členského státu ukončení odeslání nebo přepravy zboží, je-li zboží po vykonání ocenění nebo práce odesláno zpět této osobě povinné k dani do členského státu, z něž bylo původně odesláno nebo přepraveno;“.

- 2) V článku 64 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Dodávání zboží, které probíhá po dobu delší než jeden kalendářní měsíc, je-li v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravované do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy dodáváno osvobozené od daně, nebo je-li zboží přemísťováno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního měsíce, dokud dodávání zboží neskončí.“

Poskytování služeb, z něhož má podle článku 196 povinnost odvést daň příjemce služeb, které probíhá po dobu delší než jeden rok a které nevede k vyúčtování nebo platbám během tohoto období, se považuje za uskutečněné uplynutím každého kalendářního roku, dokud poskytování služeb neskončí.

Členské státy mohou stanovit, že v některých případech, jiných než těch uvedených v prvním a druhém pododstavci, se dodávání zboží a poskytování služeb, která probíhají po určitou dobu, považují za uskutečněná alespoň jednou ročně.“

⁽¹⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

- 3) V čl. 66 se v prvním pododstavci písm. c) a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určité době před uplynutím lhůty pro vystavení faktur stanovené členskými státy podle čl. 222 druhého pododstavce, nebo pokud členský stát takovou lhůtu nestanovil, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

Odchylka podle prvního pododstavce se však nepoužije na poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196, a na dodání nebo přemístění zboží podle článku 67.“

- 4) Článek 67 se nahrazuje tímto:

„Článek 67

Pokud je v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 zboží odeslané nebo přepravené do členského státu jiného než státu zahájení odeslání nebo přepravy dodáno osvobozené od daně, nebo pokud je zboží přemístěno osvobozené od daně do jiného členského státu osobou povinnou k dani pro účely jejího podnikání, vzniká daňová povinnost vystavením faktury nebo uplynutím lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, není-li faktura do uvedeného dne vystavena.

Na dodání a přemístění zboží podle prvního pododstavce se nepoužijí čl. 64 odst. 1, čl. 64 odst. 2 třetí pododstavec a článek 65.“

- 5) Článek 69 se nahrazuje tímto:

„Článek 69

Při pořízení zboží uvnitř Společenství vzniká daňová povinnost vystavením faktury nebo uplynutím lhůty uvedené v čl. 222 prvním pododstavci, nebyla-li faktura do uvedeného dne vystavena.“

- 6) V čl. 91 odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy místo toho připustí použití posledního směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou v okamžiku vzniku daňové povinnosti. Přepočtení mezi měnami jinými než euro se provede za použití směnného kurzu každé z těchto měn vůči euru. Členské státy mohou požadovat, aby byly informovány o uplatnění této možnosti ze strany osoby povinné k dani.

U některých plnění podle prvního pododstavce nebo u některých kategorií osob povinných k dani však mohou členské státy použít směnný kurz stanovený podle platných předpisů Společenství pro výpočet celní hodnoty.“

- 7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 167a

Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že u osoby povinné k dani, jejíž povinnost k dani vznikne výhradně podle čl. 66 písm. b), dochází k odkladu nároku na odpočet daně, dokud není daň ze zboží dodaného nebo služby poskytnuté této osobě zaplacená dodavateli zboží nebo poskytovateli služby.

Členské státy, které uplatňují volitelný režim uvedený v prvním pododstavci, stanoví pro osoby povinné k dani, které využívají tento režim na jejich území, práh založený na ročním obrátu osoby povinné k dani vypočítaném podle článku 288. Tento práh nesmí přesáhnout 500 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. Členské státy mohou po konzultaci s výborem pro DPH tento práh zvýšit až na 2 000 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně. Konzultace výboru pro DPH se však nevyžaduje v případě členských států, které uplatňovaly práh vyšší než 500 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně k 31. prosinci 2012.

Členské státy informují výbor pro DPH o vnitrostátních právních předpisech přijatých podle prvního pododstavce.“

- 8) Článek 178 se mění takto:

- a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. a) při dodání zboží a poskytnutí služeb musí mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 6;“

- b) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) při odpočtu daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství musí uvést v přiznání k dani podaném podle článku 250 veškeré údaje potřebné pro stanovení výše daně splatné při pořízení zboží uvnitř Společenství a mít fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 5;“

- 9) Článek 181 se nahrazuje tímto:

„Článek 181

Členské státy mohou povolit osobě povinné k dani, která nemá fakturu vystavenou v souladu s hlavou XI kapitolou 3 oddíly 3 až 5, aby uplatnila odpočet daně podle čl. 168 písm. c) při pořízení zboží uvnitř Společenství.“

- 10) V čl. 197 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:
- „c) faktura vystavená osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě pořizovatele, je vystavena v souladu s kapitolou 3 oddíly 3 až 5.“
- 11) Článek 217 se nahrazuje tímto:
- „Článek 217
Pro účely této směrnice se „elektronickou fakturou“ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované v této směrnici a která byla vystavena a obdržena v jakémkoli elektronickém formátu.“
- 12) V hlavě XI kapitole 3 oddílu 3 se vkládá nový článek, který zní:
- „Článek 219a
Aniž jsou dotčeny články 244 až 248, platí toto:
- 1) Fakturace podléhá pravidlům použitelným v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V.
 - 2) Odchylně od bodu 1 se na fakturaci vztahují pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel sídlo své ekonomické činnosti nebo stálou provozovnu, z níž je dodání zboží nebo poskytnutí služby uskutečněno, nebo pokud takové sídlo nebo stálá provozovna neexistují, pravidla použitelná v členském státě, v němž má dodavatel nebo poskytovatel bydliště nebo v němž se obvykle zdržuje, jestliže:
 - a) dodavatel nebo poskytovatel není usazen v členském státě, v němž se dodání zboží nebo poskytnutí služby považuje za uskutečněné v souladu s hlavou V, nebo provozovna dodavatele nebo poskytovatele v uvedeném členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou odvést daň je osoba, které je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.

Avšak pokud fakturu vystavuje pořizovatel zboží nebo příjemce služby, použije se bod 1;

 - b) dodání zboží nebo poskytnutí služeb se nepovažuje za uskutečněné ve Společenství v souladu s hlavou V.“
- 13) Článek 220 se nahrazuje tímto:
- „Článek 220
1. Každá osoba povinná k dani zajistí, že buď ona sama, nebo pořizovatel zboží nebo příjemce služby, nebo jejím jménem a na její účet třetí osoba vystaví fakturu v těchto případech:
- 1) za dodání zboží nebo poskytnutí služby jiné osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani;
 - 2) za dodání zboží uvedená v článku 33;
 - 3) za dodání zboží za podmínek uvedených v článku 138;
 - 4) za platbu na její účet předtím, než se uskuteční jedno z dodání zboží podle bodů 1 a 2;
 - 5) za platbu na její účet provedenou jinou osobou povinnou k dani nebo právnickou osobou nepovinnou k dani předtím, než je poskytnutí služby dokončeno.
2. Odchylně od odstavce 1 a aniž je dotčen čl. 221 odst. 2, vystavení faktury není vyžadováno u poskytnutí služby osvobozeného od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g).“
- 14) Vkládá se nový článek, který zní:
- „Článek 220a
1. Členské státy povolí osobám povinným k dani vystavit zjednodušenou fakturu v kterémkoli z těchto případů:
- a) není-li částka faktury vyšší než 100 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně;
 - b) je-li vystavenou fakturou doklad nebo sdělení, jež jsou za fakturu považovány podle článku 219.
2. Členské státy nedovolí osobám povinným k dani vystavit zjednodušenou fakturu, pokud musí být faktury vystaveny podle čl. 220 odst. 1 bodů 2 a 3 nebo pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskuteční osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou odvést daň je osoba, jíž je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“
- 15) Články 221, 222, 223, 224 a 225 se nahrazují tímto:
- „Článek 221
1. Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit povinnost vystavit fakturu v souladu s údaji vyžadovanými podle článků 226 nebo 226b za jiná dodání zboží nebo za jiná poskytnutí služeb, než jsou uvedena v čl. 220 odst. 1.

2. Členské státy mohou osobám povinným k dani, které mají na jejich území sídlo své ekonomické činnosti nebo mají na jejich území stálou provozovnu, z níž je poskytnutí služby uskutečněno, uložit povinnost vystavit fakturu v souladu s údaji vyžadovanými v článcích 226 nebo 226b za poskytnutí služeb osvobozená od daně podle čl. 135 odst. 1 písm. a) až g), která tyto osoby povinné k dani uskutečnily na jejich území nebo mimo Společenství.

3. Členské státy mohou zprostit osoby povinné k dani povinnosti podle čl. 220 odst. 1 nebo článku 220a vystavovat faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb, která uskutečnily na jejich území a která jsou na základě článků 110 a 111, čl. 125 odst. 1, článku 127, čl. 128 odst. 1, článku 132, čl. 135 odst. 1 písm. h) až l), článků 136, 371, 375, 376 a 377, čl. 378 odst. 2, čl. 379 odst. 2 a článků 380 až 390b osvobozena od daně, a to s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni i bez něj.

Článek 222

U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196, je faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.

U ostatních dodání zboží či poskytnutí služeb mohou členské státy uložit osobám povinným k dani lhůty pro vystavení faktur.

Článek 223

Členské státy umožní osobám povinným k dani vystavit souhrnné faktury, které obsahují podrobné údaje pro několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že u dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedených v souhrnné faktuře vzniká daňová povinnost během téhož kalendářního měsíce.

Aniž je dotčen článek 222, mohou členské státy povolit, aby souhrnné faktury zahrnovaly dodání zboží či poskytnutí služeb, u nichž daňová povinnost vznikla v časovém období delším než jeden kalendářní měsíc.

Článek 224

Fakturu za dodání zboží pořizovateli nebo poskytnutí služby příjemci osobou povinnou k dani může po předchozí dohodě mezi oběma stranami vystavit pořizovatel nebo příjemce, pokud existuje postup pro akceptaci každé faktury osobou povinnou k dani, která zboží dodala nebo službu poskytla. Členské státy mohou vyžadovat, aby tyto faktury byly vystavovány jménem a na účet osoby povinné k dani.

Článek 225

Členské státy mohou osobám povinným k dani uložit zvláštní podmínky pro případy, že třetí osoba nebo pořizovatel nebo příjemce, který vystavuje faktury, je usazen v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU (*) a nařízení (ES) č. 1798/2003 (**).

(*) Směrnice Rady 2010/24/EU ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření (Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1).

(**) Nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 ze dne 7. října 2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1).“

16) Článek 226 se mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

„7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 písm. b) a okamžikem vzniku daňové povinnosti vzniká nárok na odpočet, poznámka „hotovostní účetnictví“;“

b) vkládá se nový bod, který zní:

„10a) vystavuje-li fakturu namísto dodavatele nebo poskytovatele pořizovatel nebo příjemce, poznámka „vystaveno zákazníkem“;“

c) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) v případě osvobození od daně, odkaz na příslušné ustanovení této směrnice nebo odpovídající vnitrostátní ustanovení nebo jakýkoli jiný odkaz uvádějící, že dodání zboží nebo poskytnutí služby je od daně osvobozeno;“

d) vkládá se nový bod, který zní:

„11a) je-li osobou povinnou odvést daň pořizovatel nebo příjemce, poznámka „daň odvede zákazník“;“

e) body 13 a 14 se nahrazují tímto:

„13) uplatňuje-li se zvláštní režim pro cestovní kanceláře, poznámka „zvláštní režim – cestovní kanceláře“;“

14) uplatňuje-li se jeden ze zvláštních režimů pro použité zboží, umělecká díla, sběratelské předměty a starožitnosti, poznámka „zvláštní režim – použité zboží“, „zvláštní režim – umělecká díla“ nebo „zvláštní režim – sběratelské předměty a starožitnosti“;“

17) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 226a

Je-li faktura vystavena osobou povinnou k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží ani poskytnutí služby ve smyslu článku 192a a která uskutečňuje dodání zboží pro pořizovatele nebo poskytnutí služeb pro příjemce povinného odvést daň, může osoba povinná k dani vynechat údaje uvedené v čl. 226 bodech 8, 9 a 10 a namísto toho uvést s odkazem na množství nebo rozsah dodaného zboží nebo poskytnutých služeb a jejich povahu základ daně u tohoto zboží nebo služeb.

Článek 226b

U zjednodušených faktur vystavených podle článku 220a a čl. 221 odst. 1 a 2 vyžadují členské státy alespoň tyto údaje:

- a) datum vystavení;
- b) identifikaci osoby povinné k dani, jež dodává zboží nebo poskytuje službu;
- c) identifikaci druhu dodaného zboží nebo poskytnuté služby;
- d) výši daně, která má být odvedena, nebo údaje potřebné k jejímu výpočtu;
- e) je-li vystavenou fakturou doklad nebo sdělení, jež jsou za fakturu považovány podle článku 219, konkrétní a jednoznačný odkaz na původní fakturu a konkrétní údaje, jež se mění.

Členské státy nesmí vyžadovat, aby byly na faktuře uvedeny údaje jiné než ty, které jsou stanoveny v člancích 226, 227 a 230.“

18) Článek 228 se zrušuje.

19) Článek 230 se nahrazuje tímto:

„Článek 230

Částky uvedené na faktuře lze vyjadřovat v jakékoli měně za předpokladu, že výše daně, jež má být odvedena nebo opravena, je vyjádřena v národní měně příslušného členského státu s využitím přepočtového mechanismu stanoveného v článku 91.“

20) Článek 231 se zrušuje.

21) Název hlavy XI kapitoly 3 oddílu 5 se nahrazuje tímto:

„Papírové faktury a elektronické faktury“.

22) Články 232 a 233 se nahrazují tímto:

„Článek 232

S použitím elektronické faktury musí souhlasit příjemce.

Článek 233

1. Věrohodnost původu faktury, neporušenost jejího obsahu a její čitelnost, bez ohledu na to, zda jde o fakturu v papírové nebo elektronické podobě, musí být zajištěny od okamžiku vystavení faktury do konce doby jejího uchovávání.

Každá osoba povinná k dani si zvolí způsob zajištění věrohodnosti původu faktury, neporušenosti jejího obsahu a její čitelnosti. Toho lze dosáhnout prostřednictvím jakýchkoli kontrolních mechanismů podnikových procesů, které vytvářejí spolehlivou auditní stopu mezi fakturou a dodáním zboží nebo poskytnutím služby.

„Věrohodností původu“ se rozumí zaručení totožnosti dodavatele zboží či poskytovatele služeb nebo vystavovatele faktury.

„Neporušeností obsahu“ se rozumí, že obsah požadovaný podle této směrnice nebyl změněn.

2. Vedle kontrolních mechanismů podnikových procesů popsanych v odstavci 1 jsou níže uvedeny příklady technologií, které zajišťují věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronické faktury:

a) zaručený elektronický podpis ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES ze dne 13. prosince 1999 o zásadách Společenství pro elektronické podpisy (*), který je založen na kvalifikovaném osvědčení a vytvořen prostředky pro bezpečné vytváření podpisu ve smyslu čl. 2 bodů 6 a 10 směrnice 1999/93/ES;

b) elektronická výměna dat (EDI) ve smyslu v článku 2 doporučení Komise 94/820/ES ze dne 19. října 1994 o právních aspektech elektronické výměny dat (**), jestliže dohoda o této výměně stanoví užití postupů zaručujících věrohodnost původu a neporušenost dat.

(*) Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

(**) Úř. věst. L 338, 28.12.1994, s. 98.“

23) Článek 234 se zrušuje.

24) Články 235, 236 a 237 se nahrazují tímto:

„Článek 235

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování elektronických faktur za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 1798/2010.

Článek 236

V případě většího počtu elektronických faktur předávaných nebo zpřístupňovaných stejnému příjemci mohou být údaje společné jednotlivým fakturám uvedeny pouze jednou, pokud jsou u každé faktury přístupné všechny informace.

Článek 237

Komise do 31. prosince 2016 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o celkovém zhodnocení dopadu pravidel fakturace použitelných ke dni 1. ledna 2013, a zejména rozsahu, v jakém skutečně vedla ke snížení administrativní zátěže podniků, přičemž tato zpráva bude založena na nezávislé ekonomické studii a případně doplněna vhodným návrhem na změnu příslušných pravidel.“

25) Článek 238 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Po konzultaci s výborem pro DPH mohou členské státy za podmínek jimi určených stanovit, že v následujících případech obsahují faktury za dodání zboží nebo poskytnutí služeb pouze náležitosti stanovené v článku 226b:

- a) pokud je částka faktury vyšší než 100 EUR, avšak ne vyšší než 400 EUR, nebo ekvivalent této částky v národní měně;
- b) pokud obchodní nebo správní praxe v daném hospodářském odvětví nebo technické podmínky, za nichž jsou faktury vystavovány, činí dodržení všech požadavků uvedených v článcích 226 nebo 230 obzvláště obtížným.“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Zjednodušení stanovená v odstavci 1 se nepoužijí, pokud je požadováno vystavení faktury podle čl. 220 odst. 1 bodů 2 a 3 nebo pokud zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby uskuteční osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, nebo jejíž provozovna v tomto členském státě se neúčastní dodání zboží nebo poskytnutí služby ve smyslu článku 192a, a osobou povinnou

odvést daň je osoba, jíž je zboží dodáno nebo služba poskytnuta.“

26) Článek 243 se nahrazuje tímto:

„Článek 243

1. Každá osoba povinná k dani vede seznam zboží, které odeslala či přepravila nebo které bylo odesláno či přepraveno na její účet do místa určení mimo území členského státu zahájení odeslání nebo přepravy zboží, ale uvnitř Společenství, pro účely plnění spočívajících v ocenění tohoto zboží nebo práci na tomto zboží nebo v jeho dočasném používání, která jsou uvedena v čl. 17 odst. 2 písm. f), g) a h).

2. Každá osoba povinná k dani vede dostatečně podrobné účetnictví umožňující identifikaci zboží jí odeslaného z jiného členského státu osobou povinnou k dani identifikovanou pro účely DPH v tomto jiném členském státě nebo na její účet, v souvislosti s poskytnutím služby spočívající v ocenění tohoto zboží nebo v práci na tomto zboží.“

27) Článek 246 se zrušuje.

28) V čl. 247 se odstavce 2 a 3 nahrazují tímto:

„2. Aby se zaručilo plnění požadavků stanovených v článku 233, může členský stát uvedený v odstavci 1 požadovat, aby byly faktury uchovávány v původní podobě, papírové nebo elektronické, ve které byly předány nebo zpřístupněny. Jsou-li faktury uchovávány elektronickými prostředky, může daný členský stát také požadovat, aby byla rovněž elektronicky uchovávána data zaručující věrohodnost původu faktur a neporušenost jejich obsahu, jak je stanoveno v článku 233.

3. Členský stát uvedený v odstavci 1 může stanovit zvláštní podmínky zakazující nebo omezující uchovávání faktur v zemi, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (ES) č. 1798/2003, a právo na přístup elektronickými prostředky, stahování a používání podle článku 249.“

29) V hlavě XI kapitole 4 oddílu 3 se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 248a

Pro účely kontroly a v souvislosti s fakturami za dodání zboží nebo poskytnutí služeb na jejich území a s fakturami obdrženými osobami povinnými k dani usazenými na jejich území mohou členské státy u některých osob povinných k dani nebo v některých případech vyžadovat překlad do jejich úředních jazyků. Členské státy však nesmí uložit obecnou povinnost překládat faktury.“

30) Článek 249 se nahrazuje tímto:

„Článek 249

Uchovává-li osoba povinná k dani faktury, které vystavuje nebo přijímá, elektronickými prostředky zajišťujícími přístup on-line k dotyčným údajům, jsou pro účely kontroly příslušné orgány členského státu, v němž je usazena, a je-li daň splatná v jiném členském státě, příslušné orgány tohoto jiného členského státu oprávněny mít k těmto fakturám přístup, stahovat je a používat je.“

31) V čl. 272 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy nesmějí zprostit osoby povinné k dani uvedené v prvním pododstavci písm. b) fakturačních povinností stanovených v kapitole 3 oddílech 3 až 6 a v kapitole 4 oddílu 3.“

Článek 2

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tyto předpisy budou používat ode dne 1. ledna 2013.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 13. července 2010.

Za Radu
předseda

D. REYNERS

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EURATOM) č. 647/2010

ze dne 13. července 2010

o finanční pomoci Unie v souvislosti s vyřazováním z provozu bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku („program Kozloduj“)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 203 této smlouvy,

s ohledem na žádost Bulharska o další financování,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Během přístupových jednání v roce 2005 Bulharsko souhlasilo, že uzavře bloky 1 a 2 jaderné elektrárny Kozloduj do 31. prosince 2002 a bloky 3 a 4 této elektrárny do 31. prosince 2006 a že provede následné vyřazení těchto bloků z provozu. Evropská unie vyjádřila svou vůli nadále poskytovat finanční pomoc na podporu úsilí Bulharska při vyřazování těchto bloků z provozu až do roku 2009 jako pokračování předvstupní pomoci plánované v rámci programu Phare.

(2) Vzhledem k závazku Bulharska uzavřít bloky 3 a 4 jaderné elektrárny Kozloduj zavedl článek 30 Aktu o podmínkách přistoupení Bulharské republiky a Rumunska a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (dále jen „Akt o přistoupení z roku 2005“), program pomoci (dále jen „program Kozloduj“) s rozpočtem 210 milionů EUR na období 2007 až 2009. Tento program zahrnuje pomoc kryjící ztrátu kapacity v důsledku uzavření jaderné elektrárny Kozloduj.

(3) Mezinárodní fondy na podporu vyřazování z provozu, které spravuje Evropská banka pro obnovu a rozvoj (EBRD), existují již mnoho let. Unie je jejich hlavním příspěvatelem.

(4) Unie uznává, že Bulharsko s využitím prostředků Unie poskytnutých do roku 2009 vynaložilo úsilí a dosáhlo značného pokroku během fáze přípravy vyřazování z provozu v rámci programu Kozloduj a že je nutno poskytovat další finanční podporu i po roce 2009, aby bylo možné pokračovat ve vlastní demontáži v souladu s Aktem o přistoupení z roku 2005 a s uplatněním nejprísnejších bezpečnostních standardů.

(5) Je rovněž důležité využít vlastní zdroje jaderné elektrárny Kozloduj, neboť to přispívá k dostupnosti nezbytných odborných znalostí, zvyšuje úroveň know-how a dovedností a současně zmírňuje sociální a hospodářské dopady předčasného uzavření tím, že se nadále zaměstnávají pracovníci z uzavřené jaderné elektrárny. Pokračování finanční podpory je tedy důležité pro udržení požadovaných bezpečnostních, zdravotních a environmentálních standardů.

(6) Unie rovněž uznává, že k tomu, aby bylo možné pokračovat v přijímání zmírňujících opatření v odvětví energetiky vzhledem k rozsahu ztráty kapacity způsobené uzavřením jaderných bloků a jejímu dopadu na bezpečnost zásobování energií v daném regionu, je nutná finanční podpora.

(7) Unie uznává, že je nezbytné zmírňovat dopad zvýšené škody na životním prostředí a zvýšených emisí s ohledem na to, že náhradní kapacity pocházejí většinou z vyššího využití elektráren spalujících hnědé uhlí.

(8) Je tedy třeba vyčlenit ze souhrnného rozpočtu Unie částku ve výši 300 milionů EUR na financování vyřazení jaderné elektrárny Kozloduj z provozu v letech 2010 až 2013.

(9) Prostředky ze souhrnného rozpočtu Unie určené na vyřazení z provozu by neměly vést k narušení hospodářské soutěže ve vztahu k elektrárenským společnostem na trhu s energií v Unii. Tyto prostředky by rovněž měly být využity na financování energetické účinnosti a úsporná opatření v souladu s *acquis* a s pravidly fungování společného evropského trhu s energií.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 20. května 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

- (10) Finanční pomoc by měla být nadále poskytována jako příspěvek Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu, který spravuje EBRD.
- (11) Mezi úkoly EBRD patří spravování veřejných finančních prostředků přidělených na programy vyřazování z provozu těch jaderných elektráren, na které se vztahují dohody o uzavření související s přistoupením. EBRD dohlíží na finanční řízení těchto programů v zájmu optimalizace využívání veřejných finančních prostředků. Kromě toho EBRD plní úkoly týkající se rozpočtu, které jí svěřila Komise v souladu s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“).
- (12) V zájmu zajištění co nejvyšší účinnosti a minimalizace potenciálních dopadů na životní prostředí by vyřazení bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z provozu mělo být provedeno s využitím nejlepších dostupných technických odborných znalostí a s náležitým zohledněním povahy a technologických specifikací jednotlivých odstavovaných bloků.
- (13) Vyřazení jaderné elektrárny Kozloduj z provozu by mělo být provedeno v souladu s právními předpisy z oblasti životního prostředí, zejména se směrnicí Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁽²⁾.
- (14) V souvislosti s přidělenými finančními prostředky by zásady hospodárnosti, účinnosti a účelnosti měly být zajištěny prostřednictvím posouzení a výkonnostních auditů dříve financovaných programů.
- (15) Finanční referenční částka ve smyslu bodu 38 interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení⁽³⁾ by měla být vložena do tohoto nařízení pro celou dobu trvání programu Kozloduj, aniž jsou tím dotčeny pravomoci rozpočtového orgánu vymezené Smlouvou o fungování Evropské unie.
- (16) K přijetí opatření nezbytných pro provádění tohoto nařízení by Komisi měl být nápomocen výbor zřízený čl. 8 odst. 1 nařízení (Euratom) č. 549/2007⁽⁴⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Tímto nařízením se zřizuje program (dále jen „program Kozloduj“), který stanoví prováděcí pravidla pro finanční příspěvek Unie k řešení dalšího postupu vyřazování bloků 1 až 4 jaderné elektrárny Kozloduj z provozu a důsledků jejich předčasného uzavření v Bulharsku, pokud jde o životní prostředí, ekonomiku a zabezpečení dodávek v tomto regionu.

Článek 2

Příspěvek Unie na program Kozloduj je poskytován s cílem finančně podpořit:

- opatření spojená s vyřazením jaderné elektrárny Kozloduj z provozu,
- opatření na obnovu životního prostředí v souladu s *acquis* a na modernizaci konvenční výrobní kapacity, která má nahradit výrobní kapacitu čtyř reaktorů jaderné elektrárny Kozloduj, a
- další opatření, která jsou důsledkem rozhodnutí o uzavření této elektrárny a o jejím vyřazení z provozu a která přispívají k nezbytné restrukturalizaci, obnově životního prostředí a modernizaci odvětví výroby, přenosu a distribuce energie v Bulharsku, jakož i zvyšování bezpečnosti dodávek energie a zlepšování energetické účinnosti v Bulharsku.

Článek 3

1. Finanční referenční částka, která je nutná pro provádění programu Kozloduj v období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013, se stanoví na 300 milionů EUR.
2. Roční rozpočtové prostředky schvaluje rozpočtový orgán v mezích finančního rámce.
3. Výše prostředků přidělených na program Kozloduj může být v době od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2013 přezkoumána za účelem zohlednění pokroku při provádění programu a pro zajištění toho, aby programování a přidělování zdrojů vycházelo ze skutečné potřeby plateb a vstřebávací kapacity.

Článek 4

V návaznosti na ustanovení Aktu o přistoupení z roku 2005 může příspěvek na některá opatření činit až 100 % celkových výdajů. Mělo by být vyvinuto veškeré úsilí, aby se pokračovalo v praxi spolufinancování zavedené v rámci předvstupní pomoci a pomoci poskytnuté v období let 2007–2009 na podporu úsilí Bulharska při vyřazování z provozu a aby se případně zajistilo spolufinancování z jiných zdrojů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽³⁾ Úř. věst. C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (Euratom) č. 549/2007 ze dne 14. května 2007 o provádění Protokolu č. 9 o blocích 1 a 2 Jaderné elektrárny Bohunice V1 na Slovensku připojeného k aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska k Evropské unii (Úř. věst. L 131, 23.5.2007, s. 1).

Článek 5

1. Finanční pomoc na opatření v rámci programu Kozloduj se poskytuje jako příspěvek Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu, který spravuje EBRD, v souladu s článkem 53d finančního nařízení.

2. Opatření v rámci programu Kozloduj se přijímají postupem podle čl. 8 odst. 2.

Článek 6

1. Komise může nechat provést audit využívání pomoci, a to buď přímo svými vlastními zaměstnanci nebo prostřednictvím jakéhokoli jiného způsobilého vnějšího subjektu podle svého výběru. Tyto audity mohou být prováděny po celou dobu trvání dohody mezi Uní a EBRD o poskytnutí finančních prostředků Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu a po dobu pěti let ode dne vyplacení zůstatku. Zjištění auditu mohou vést k případnému rozhodnutí Komise o zpětném získání poskytnuté částky.

2. Zaměstnanci Komise a externí osoby, které Komise pověřila, mají za účelem provádění těchto auditů právo na přístup, zejména do kanceláří příjemce a ke všem informacím, včetně informací v elektronické podobě. Audity se rovněž vztahují na fázi dosaženou v rámci vydávání povolení k vyřazení z provozu.

Účetní dvůr a Evropský parlament mají stejná práva jako Komise, zejména právo na přístup.

Kromě toho je Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) oprávněn za účelem ochrany finančních zájmů Unie proti podvodům a jiným nesrovnalostem provádět v rámci programu Kozloduj kontroly a inspekce na místě v souladu s nařízením Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem ⁽¹⁾.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. července 2010.

3. Pro účely akcí Unie financovaných na základě tohoto nařízení se pojmem „nesrovnalost“ uvedeným v čl. 1 odst. 2 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství ⁽²⁾ rozumí jakékoli porušení práva Unie nebo smluvní povinnosti vyplývající z jednání nebo opomenutí hospodářského subjektu, v důsledku kterého je nebo by mohl být formou neoprávněného výdaje poškozen souhrnný rozpočet Unie nebo rozpočty jí spravované anebo rozpočty spravované jinými mezinárodními organizacemi jménem Unie nebo Společenství.

4. Dohody mezi Uní a EBRD o poskytování prostředků Unie do Mezinárodního fondu na podporu vyřazení elektrárny Kozloduj z provozu stanoví vhodná opatření na ochranu finančních zájmů Unie proti podvodům, korupci a jiným nesrovnalostem, která umožní Komisi, úřadu OLAF a Účetnímu dvoru provádět kontroly na místě.

Článek 7

Komise zajistí provádění tohoto nařízení a pravidelně podává zprávy Evropskému parlamentu a Radě. Provede přezkum v polovině období podle čl. 3 odst. 3.

Článek 8

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 8 odst. 1 nařízením (Euratom) č. 549/2007.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se postup stanovený v čl. 8 odst. 2 nařízením (Euratom) č. 549/2007.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Za Radu
předseda
D. REYNDEERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. července 2010,

kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky

(2010/405/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 329 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na žádosti předložené Belgickým královstvím, Bulharskou republikou, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Italskou republikou, Lotyšskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Maltou, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Rumunskem a Republikou Slovinsko,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie si stanovila za cíl zachovávat a rozvíjet prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob. Pro postupné vytváření tohoto prostoru má Unie přijmout opatření v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech s mezinárodním prvkem, zejména pokud je to nezbytné k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (2) Podle článku 81 Smlouvy o fungování Evropské unie mají tato opatření zahrnovat podporu slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech, včetně opatření týkajících se rodinného práva s mezinárodním prvkem.
- (3) Dne 17. července 2006 přijala Komise návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 2201/2003, pokud jde o příslušnost, a zavádí se pravidla pro rozhodné právo ve věcech manželských (dále jen „navržené nařízení“).
- (4) Na svém zasedání ve dnech 5. a 6. června 2008 přijala Rada politické pokyny, ve kterých je uvedeno, že nebylo dosaženo jednomyslného postoje ohledně další práce na navrženém nařízení a že existují nepřekonatelné

překážky, které brání tomu, aby bylo jednomyslnosti dosaženo nyní nebo v blízké budoucnosti. Rada stanovila, že cílů navrženého nařízení nelze dosáhnout v přiměřené lhůtě za použití příslušných ustanovení Smluv.

- (5) Za těchto okolností předložily v dopisech ze dne 28. července 2008 Řecko, Španělsko, Itálie, Lucembursko, Maďarsko, Rakousko, Rumunsko a Slovinsko Komisi žádost, v níž uvedly, že hodlají mezi sebou navázat posílenou spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech manželských, a požádaly, aby Komise předložila za tímto účelem návrh Radě. Bulharsko předložilo totožnou žádost Komisi dopisem ze dne 12. srpna 2008. Francie se k žádosti připojila dopisem ze dne 12. ledna 2009, Německo dopisem ze dne 15. dubna 2010, Belgie dopisem ze dne 22. dubna 2010, Lotyšsko dopisem ze dne 17. května 2010, Malta dopisem ze dne 31. května 2010 a Portugalsko tak učinilo během zasedání Rady dne 4. června 2010. Řecko svou žádost dne 3. března 2010 stáhlo. Celkem požádalo o posílenou spolupráci čtrnáct členských států.
- (6) Posílená spolupráce by měla vytvořit jasný a komplexní právní rámec v oblasti rozvodů a rozluk v zúčastněných členských státech a zajistit odpovídající řešení pro občany z hlediska právní jistoty, předvídatelnosti a flexibility a zabránit „nepřiměřenému spěchu k soudu“.
- (7) Podmínky stanovené v článku 20 Smlouvy o Evropské unii a v článcích 326 a 329 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou splněny.
- (8) Oblast posílené spolupráce, totiž rozhodné právo ve věcech rozvodu a rozluky, je vymezena v čl. 81 odst. 2 písm. c) a v čl. 81 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie jako jedna z oblastí uvedených ve Smlouvách.
- (9) Požadavek posledního prostředku podle čl. 20 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii je splněn, protože Rada v červnu 2008 stanovila, že cílů navrženého nařízení nelze v přiměřené lhůtě dosáhnout Uní jako celkem.

- (10) Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky si klade za cíl rozvíjet justiční spolupráci v občanských věcech s mezinárodním prvkem na základě zásady vzájemného uznávání soudních rozhodnutí a zajistit slučitelnost kolizních norem platných v členských státech. Podporuje tedy cíle Unie, chrání její zájmy a posiluje její proces integrace podle požadavků čl. 20 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii.
- (11) Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky je v souladu se Smlouvami a s právem Unie a nenarušuje vnitřní trh ani hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Nevytváří překážku ani diskriminaci v obchodu mezi členskými státy a nenarušuje hospodářskou soutěž mezi nimi.
- (12) Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky zachovává pravomoci, práva a povinnosti členských států, které se jí neúčastní. Společné kolizní normy v zúčastněných členských státech nemají vliv na normy nezúčastněných členských států. Soudy nezúčastněných členských států nadále uplatňují své platné vnitrostátní kolizní normy pro určení rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky.
- (13) Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky je v souladu s právem Unie v oblasti justiční spolupráce v občanských věcech, jelikož tato posílená spolupráce nemá vliv na již existující *acquis*.
- (14) Toto rozhodnutí respektuje práva, zásady a svobody uznané v Listině základních práv Evropské unie, a zejména v článku 21 této listiny.
- (15) Posílená spolupráce v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky je kdykoli otevřena všem členským státům podle článku 328 Smlouvy o fungování Evropské unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Belgickému království, Bulharské republice, Spolkové republice Německo, Španělskému království, Francouzské republice, Italské republice, Lotyšské republice, Lucemburskému velkovévodství, Maďarské republice, Maltě, Rakouské republice, Portugalské republice, Rumunsku a Republice Slovinsko se povoluje navázat mezi sebou posílenou spolupráci v oblasti rozhodného práva ve věcech rozvodu a rozluky při použití příslušných ustanovení Smluv.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 12. července 2010.

Za Radu
předsedkyně
S. LARUELLE

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 12. července 2010

o přidělení prostředků uvolněných z projektů v rámci 9. Evropského rozvojového fondu (ERF) a předchozích ERF za účelem řešení potřeb nejohroženějších skupin obyvatelstva v Súdánu

(2010/406/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 217 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na Vnitřní dohodu mezi zástupci vlád členských států zasedajícími v Radě o financování pomoci Společenství v rámci víceletého finančního rámce pro období 2008–2013 v souladu s dohodou o partnerství AKT-ES a o přidělu finanční pomoci zámořským zemím a územím, na které se vztahuje část čtvrtá Smlouvy o ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 1 odst. 4 a článek 6 uvedené dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Súdánská vláda rozhodla neratifikovat Dohodu o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsanou v Cotonou dne 23. června 2000 ⁽²⁾ a poprvé pozměněnou v Lucemburku dne 25. června 2005 ⁽³⁾, čímž ztrácí přístup k přiděleným prostředkům národního orientačního programu v rámci 10. Evropského rozvojového fondu (ERF) v celkové výši 294,9 milionu EUR, které jsou nyní ponechány v 10. ERF.
- (2) Současná politická situace v Súdánu a humanitární krize v Dárfúru, jižním Súdánu, východním Súdánu a přechodových oblastech vyžadují výrazné zapojení Evropské unie, mimo jiné poskytování nezbytné pomoci súdánskému obyvatelstvu. Nedostatek prostředků způsobený nedostupností 10. ERF výrazně omezuje schopnost Unie pomáhat obyvatelstvu a přispět ke stabilizaci země, což by mohlo mít důsledky pro širší region.
- (3) Aby byl překlenut vzniklý nedostatek finančních prostředků, je vhodné použít prostředky uvolněné z 9. ERF a předchozích ERF.

- (4) Tyto prostředky by měly být použity k řešení potřeb nejohroženějších skupin obyvatelstva v Súdánu, zejména v oblastech zasažených konfliktem, včetně Dárfúru, jižního Súdánu, východního Súdánu a přechodových oblastí. Budou přidělovány na základě finančního rozhodnutí přijatého Komisí. Mělo by být rovněž stanoveno krytí nákladů na podpůrná opatření.
- (5) Tyto prostředky by měly být spravovány prostřednictvím centralizovaného a společného řízení a z důvodu zjednodušení v souladu s prováděcími pravidly pro 10. ERF,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Z prostředků uvolněných z projektů v rámci 9. ERF a předchozích ERF je částka ve výši 150 milionů EUR přidělena na řešení potřeb nejohroženějších skupin obyvatelstva v Súdánu. 2 % z této částky se přidělí na podpůrné výdaje Komise.
2. Tyto prostředky budou spravovány prostřednictvím centralizovaného a společného řízení v souladu s pravidly a postupy použitelnými pro 10. ERF.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po přijetí.

V Bruselu dne 12. července 2010.

Za Radu
předsedkyně
S. LARUELLE

⁽¹⁾ Úř. věst. L 247, 9.9.2006, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3.

⁽³⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 13. července 2010

o existenci nadměrného schodku v Dánsku

(2010/407/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 126 odst. 6 ve spojení s čl. 126 odst. 13 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na připomínky Dánska,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 126 odst. 1 Smlouvy se členské státy vyvarují nadměrných schodků veřejných financí.
- (2) Pakt o stabilitě a růstu vychází z cíle zdravých veřejných financí, které jsou prostředkem pro posílení podmínek pro cenovou stabilitu a pro silný udržitelný růst, jenž bude přispívat k vytváření nových pracovních míst.
- (3) Postup při nadměrném schodku podle článku 126 Smlouvy, jak je blíže popsán v nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁽¹⁾ (které je součástí Paktu o stabilitě a růstu), ukládá povinnost rozhodnout o existenci nadměrného schodku. Protokol o postupu při nadměrném schodku připojený ke Smlouvě obsahuje další ustanovení k provádění postupu při nadměrném schodku. Nařízení Rady (ES) č. 479/2009⁽²⁾ stanoví podrobná pravidla a definice pro používání ustanovení uvedeného protokolu.
- (4) Reforma Paktu o stabilitě a růstu z roku 2005 se snažila posílit jeho účinnost a ekonomické základy a zajistit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí. Cílem reformy bylo zajistit, aby ve všech krocích postupu při

nadměrném schodku byla plně zohledněna zejména hospodářská a rozpočtová situace. Pakt o stabilitě a růstu tak představuje rámec pro podporu vládní politiky zaměřené na rychlý návrat ke zdravému stavu rozpočtů s ohledem na hospodářskou situaci.

- (5) Usoudí-li Komise, že v členském státě existuje nebo může vzniknout nadměrný schodek, je podle čl. 126 odst. 5 Smlouvy povinna předložit Radě stanovisko. Komise dospěla na základě své zprávy podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy a s ohledem na stanovisko Hospodářského a finančního výboru podle čl. 126 odst. 4 Smlouvy k závěru, že v Dánsku existuje nadměrný schodek. Komise proto dne 15. června 2010 předložila Radě stanovisko týkající se Dánska⁽³⁾.
- (6) V čl. 126 odst. 6 Smlouvy se stanoví, že by Rada měla zvážit všechny připomínky, které dotčený členský stát případně učiní, předtím než po celkovém hodnocení rozhodne, zda nadměrný schodek existuje. V případě Dánska vede toto celkové zhodnocení k následujícím závěrům.
- (7) Podle údajů oznámených dánskými orgány v dubnu 2010 má schodek veřejných financí v Dánsku v roce 2010 dosáhnout 5,4 % HDP a překročit tak referenční hodnotu 3 % HDP. Plánovaný schodek se referenční hodnotě 3 % HDP neblíží, avšak její plánované překročení lze považovat za výjimečné ve smyslu Smlouvy a Paktu o stabilitě a růstu. Vyplynul zejména z prudkého hospodářského propadu ve smyslu Smlouvy a Paktu o stabilitě a růstu. Podle prognózy útvarů Komise z jara 2010 se má reálný HDP Dánska po prudkém poklesu o 4,9 % v roce 2009 vrátit k 1,6 % růstu v roce 2010. Schodek dosažený v roce 2010 je důsledkem jak hospodářského útlumu, tak stimulačních opatření, která dánské orgány přijaly v souladu s plánem evropské hospodářské obnovy. Plánované překročení referenční hodnoty však nemůže být považováno za dočasné. Podle prognózy útvarů Komise z jara 2010 se schodek HDP v roce 2011 sníží na 4,9 % za předpokladu nezměněné politiky⁽⁴⁾. Kritérium schodku stanovené ve Smlouvě tedy není splněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Všechny dokumenty týkající se postupu při nadměrném schodku v případě Dánska jsou k dispozici na internetové stránce: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

⁽⁴⁾ Prognóza založená na předpokladu nezměněné politiky bere v úvahu (částečné) odvolání opatření mimořádné povahy v souvislosti s krizí.

- (8) Podle údajů oznámených dánskými orgány v dubnu 2010 zůstává hrubý veřejný dluh v roce 2010 pod referenční hodnotou 60 % HDP, a sice na 45,1 % HDP. Prognóza útvarů Komise z jara 2010 počítá s tím, že zadluženost (poměr dluhu) bude v roce 2010 činit 46 % HDP a v roce 2011 vzroste na 49,5 % HDP, ale stále zůstane pod referenční hodnotou 60 % HDP. Kritérium dluhu stanovené ve Smlouvě je tedy splněno.
- (9) Podle čl. 2 odst. 4 nařízení (ES) č. 1467/97 lze k „významným faktorům“ u kroků vedoucích k rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy přihlídnout pouze tehdy, pokud schodek splňuje dvě podmínky: schodek zůstane blízko referenční hodnotě a překročení referenční hodnoty je dočasné. Tyto dvě podmínky nejsou v případě Dánska splněny. Významné faktory nejsou tedy u kroků vedoucích k tomuto rozhodnutí zohledněny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Z celkového zhodnocení vyplývá, že v Dánsku existuje nadměrný schodek.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království.

V Bruselu dne 13. července 2010.

*Za Radu
předseda*
D. REYNDEERS

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 13. července 2010
o existenci nadměrného schodku ve Finsku
(2010/408/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 126 odst. 6 ve spojení s čl. 126 odst. 13 a článkem 136 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na připomínky Finska,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 126 odst. 1 Smlouvy se členské státy vyvarují nadměrných schodků veřejných financí.
- (2) Pakt o stabilitě a růstu vychází z cíle zdravých veřejných financí, které jsou prostředkem posílení podmínek pro cenovou stabilitu a pro silný udržitelný růst, jenž bude přispívat k vytváření nových pracovních míst.
- (3) Postup při nadměrném schodku podle článku 126 Smlouvy, jak je blíže popsán v nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku⁽¹⁾ (které je součástí Paktu o stabilitě a růstu), ukládá povinnost rozhodnout o existenci nadměrného schodku. Další ustanovení k provádění postupu při nadměrném schodku obsahuje Protokol o postupu při nadměrném schodku připojený ke Smlouvě. Podrobná pravidla a definice pro používání ustanovení uvedeného protokolu stanoví nařízení Rady (ES) č. 479/2009⁽²⁾.
- (4) Reforma Paktu o stabilitě a růstu z roku 2005 se snažila posílit jeho účinnost a ekonomické základy a zajistit

dlouhodobou udržitelnost veřejných financí. Cílem reformy bylo zajistit, aby ve všech krocích postupu při nadměrném schodku byla plně zohledněna zejména hospodářská a rozpočtová situace. Pakt o stabilitě a růstu tak představuje rámec pro podporu vládní politiky zaměřené na rychlý návrat ke zdravému stavu rozpočtů s ohledem na hospodářskou situaci.

- (5) Usoudí-li Komise, že v členském státě existuje nebo může vzniknout nadměrný schodek, je podle čl. 126 odst. 5 Smlouvy povinna předložit Radě stanovisko. Komise dospěla na základě své zprávy podle čl. 126 odst. 3 Smlouvy a s ohledem na stanovisko Hospodářského a finančního výboru podle čl. 126 odst. 4 Smlouvy k závěru, že ve Finsku existuje nadměrný schodek. Komise proto dne 15. června 2010⁽³⁾ předložila Radě stanovisko týkající se Finska.
- (6) V čl. 126 odst. 6 Smlouvy se stanoví, že by Rada měla zvážit všechny připomínky, které dotyčný členský stát případně učiní, předtím než po celkovém zhodnocení rozhodne, zda nadměrný schodek existuje. V případě Finska vede toto celkové zhodnocení k následujícím závěrům.
- (7) Podle údajů oznámených finskými orgány v dubnu 2010 má schodek veřejných financí ve Finsku v roce 2010 dosáhnout 4,1 % HDP a překročit tak referenční hodnotu 3 % HDP. Z třetího doplňkového rozpočtu předloženého dne 14. května 2010 ministerstvem financí finskému parlamentu vyplývá, že daňové příjmy by v roce 2010 mohly být ve výsledku vyšší, než se plánuje, přesto nebyl cílový schodek oficiálně změněn. Plánovaný schodek se referenční hodnotě 3 % HDP neblíží, avšak její plánované překročení lze považovat za výjimečné ve smyslu Smlouvy a Paktu o stabilitě a růstu. Vyplývá zejména z prudkého hospodářského propadu ve smyslu Smlouvy a Paktu o stabilitě a růstu. Plánované překročení referenční hodnoty lze navíc považovat za dočasné. Prognóza útvarů Komise z jara 2010 předpovídá, že schodek klesne pod referenční hodnotu v roce 2011, k čemuž přispěje předpokládané posílení hospodářského oživení. Kritérium schodku stanovené ve Smlouvě tedy není splněno.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 2.8.1997, s. 6.
⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ Všechny dokumenty týkající se postupu při nadměrném schodku v případě Finska jsou k dispozici na internetové stránce: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/deficit/countries/index_en.htm

- (8) Podle údajů oznámených finskými orgány v dubnu 2010 zůstává hrubý veřejný dluh pod referenční hodnotou 60 % HDP, a sice na úrovni 49,9 % HDP v roce 2010. Prognóza útvarů Komise z jara 2010 předpokládá, že poměr dluhu k HDP v roce 2010 dosáhne 50,5 % HDP a v roce 2011 vzroste na 54,9 % HDP, tudíž se udrží pod referenční hodnotou 60 % HDP. Kritérium dluhu stanovené ve Smlouvě je tedy splněno.
- (9) Podle čl. 2 odst. 4 nařízení (ES) č. 1467/97 lze k „významným faktorům“ u kroků vedoucích k rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku podle čl. 126 odst. 6 Smlouvy přihlídnout pouze tehdy, pokud schodek splňuje dvě podmínky: schodek zůstane blízko referenční hodnotě a překročení referenční hodnoty je dočasné. Tyto dvě podmínky nejsou v případě Finska splněny. Významné faktory nejsou tedy u kroků vedoucích k tomuto rozhodnutí zohledněny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Z celkového zhodnocení vyplývá, že ve Finsku existuje nadměrný schodek.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Finské republice.

V Bruselu dne 13. července 2010.

*Za Radu
předseda*
D. REYNDEERS

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 19. července 2010****o společných bezpečnostních cílech podle článku 7 směrnice 2004/49/ES**

(oznámeno pod číslem K(2010) 4889)

(Text s významem pro EHP)

(2010/409/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ze dne 29. dubna 2004 o bezpečnosti železnic Společenství a o změně směrnice Rady 95/18/ES o vydávání licencí železničním podnikům a směrnice 2001/14/ES o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Směrnice o bezpečnosti železnic) ⁽¹⁾, a zejména na článek 7 uvedené směrnice,

s ohledem na doporučení Evropské agentury pro železnice k prvnímu souboru společných bezpečnostních cílů, doručené Komisi dne 18. září 2009,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu se směrnicí 2004/49/ES by měly být postupně zaváděny společné bezpečnostní cíle (CST), aby bylo zajištěno udržování a podle potřeby a proveditelnosti i zvyšování vysoké úrovně bezpečnosti. Tyto ukazatele by měly poskytnout nástroj pro posuzování úrovně bezpečnosti a výkonů provozovatelů na úrovni Unie i na úrovni členských států.

(2) Ustanovení čl. 3 písm. e) směrnice 2004/49/ES definuje CST jako úroveň bezpečnosti, jichž musí jednotlivé části železničního systému (např. konvenční železniční systém, vysokorychlostní železniční systém, dlouhé železniční tunely nebo tratě používané výhradně pro nákladní dopravu) a systém jako celek alespoň dosáhnout, vyjádřené v kritériích přijatelnosti rizika. Nicméně 7. bod odůvodnění rozhodnutí Komise 2009/460/ES ze dne 5. června 2009 o přijetí společné bezpečnostní metody posuzování stupně dosažení bezpečnostních cílů podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/49/ES ⁽²⁾ stanoví, že vzhledem k nedostatku harmonizovaných a spolehlivých údajů o výkonu jednotlivých částí železničních systémů, které jsou v jednotlivých členských státech v provozu, dosaho-

vaném v oblasti bezpečnosti, není vypracování prvního souboru CST pro části železničního systému (např. konvenční železniční systém, vysokorychlostní železniční systém, dlouhé železniční tunely nebo tratě používané výhradně pro nákladní dopravu) v současné době možné.

(3) Ustanovení čl. 7 odst. 3 směrnice 2004/49/ES požaduje, aby byl první soubor návrhů CST založen na posouzení stávajících cílů a na výkonech železničních systémů v členských státech dosahovaných v oblasti bezpečnosti. Podle metody stanovené rozhodnutím 2009/460/ES má být první soubor CST založen na vnitrostátních referenčních hodnotách (NRV). Tyto hodnoty byly vypočítány s pomocí řad údajů založených na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 91/2003 ze dne 16. prosince 2002 o statistice železniční dopravy ⁽³⁾ a poskytnutých Eurostatem dne 6. března 2009 pro období 2004–2007. V souladu s oddílem 3 přílohy rozhodnutí 2009/460/ES by pro každou kategorii železničního rizika měla být maximální přípustná úroveň rizika v daném členském státě 1) NRV, pokud se NRV rovná příslušnému CST nebo je nižší, nebo 2) CST, pokud je NRV vyšší než příslušný CST.

(4) První soubor CST by měl být považován za první fázi procesu. Tímto prvním souborem se vytváří harmonizovaný a transparentní rámec pro účinné sledování a zachování evropského výkonu železnic dosahovaného v oblasti bezpečnosti.

(5) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru uvedeného v čl. 27 odst. 1 směrnice 2004/49/ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1**Předmět a definice**

Toto rozhodnutí stanoví hodnoty prvního souboru společných bezpečnostních cílů založených na vnitrostátních referenčních hodnotách v souladu s čl. 7 odst. 3 směrnice 2004/49/ES a podle metody stanovené rozhodnutím 2009/460/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 30.4.2004, s. 44.

⁽²⁾ Úř. věst. L 150, 13.6.2009, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. L 14, 21.1.2003, s. 1.

Pro účely tohoto rozhodnutí se užití definice směrnice 2004/49/ES, nařízení (ES) č. 91/2003 a rozhodnutí 2009/460/ES.

Článek 2

Vnitrostátní referenční hodnoty

Vnitrostátní referenční hodnoty pro jednotlivé členské státy a pro jednotlivé kategorie rizika jsou stanoveny v kapitole 1 oddílech 1.1 až 1.6 přílohy.

Článek 3

Společné bezpečnostní cíle

První soubor společných bezpečnostních cílů pro jednotlivé kategorie rizika je stanoven v kapitole 2 přílohy.

Článek 4

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 19. července 2010.

Za Komisi
Siim KALLAS
místopředseda

PŘÍLOHA

1. Vnitrostátní referenční hodnoty (NRV)

1.1 NRV pro rizika pro cestující (NRV 1.1 a NRV 1.2)

Členský stát	NRV 1.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 1.2 ($\times 10^{-9}$) (**)
Belgie (BE)	53,60	0,456
Bulharsko (BG)	250,00	2,01
Česká republika (CZ)	40,60	0,688
Dánsko (DK)	7,55	0,0903
Německo (DE)	10,90	0,11
Estonsko (EE)	50,20	0,426
Irsko (IE)	6,22	0,0623
Řecko (EL)	54,00	0,485
Španělsko (ES)	40,90	0,391
Francie (FR)	21,90	0,109
Itálie (IT)	55,00	0,363
Lotyšsko (LV)	50,20	0,426
Litva (LT)	88,60	0,683
Lucembursko (LU)	28,80	0,225
Maďarsko (HU)	250,00	2,01
Nizozemsko (NL)	11,70	0,0941
Rakousko (AT)	29,00	0,335
Polsko (PL)	127,00	0,939
Portugalsko (PT)	33,90	0,267
Rumunsko (RO)	250,00	2,01
Slovinsko (SI)	11,80	0,175
Slovensko (SK)	17,70	0,275
Finsko (FI)	26,80	0,248
Švédsko (SE)	5,70	0,0557
Spojené království (UK)	6,22	0,0623

(*) NRV 1.1 vyjádřené jako: Počet úmrtí a vážených vážných zranění (FWSI) cestujících za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakových kilometrů v osobní dopravě za rok. Vlakokilometry v osobní dopravě se zde rozumí jednotka dopravy vztahující se výhradně k osobním vlakům.

(**) NRV 1.2 vyjádřené jako: Počet FWSI cestujících za rok v důsledku vážných nehod / Počet osobokilometrů za rok. FWSI se v poznámkách (*) a (**) rozumí tak, jak jsou definována v čl. 3 písm. d) rozhodnutí 2009/460/ES.

1.2 NRV pro rizika pro zaměstnance (NRV 2)

Členský stát	NRV 2 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgie (BE)	21,10
Bulharsko (BG)	11,00
Česká republika (CZ)	17,40
Dánsko (DK)	9,10
Německo (DE)	13,30
Estonsko (EE)	17,00
Irsko (IE)	8,33
Řecko (EL)	77,90
Španělsko (ES)	8,33
Francie (FR)	6,68
Itálie (IT)	22,50
Lotyšsko (LV)	55,10
Litva (LT)	36,90
Lucembursko (LU)	13,70
Maďarsko (HU)	11,90
Nizozemsko (NL)	6,69
Rakousko (AT)	25,40
Polsko (PL)	18,60
Portugalsko (PT)	76,00
Rumunsko (RO)	11,00
Slovinsko (SI)	31,00
Slovensko (SK)	1,50
Finsko (FI)	8,28
Švédsko (SE)	3,76
Spojené království (UK)	8,33

(*) NRV 2 vyjádřené jako: Počet FWSI zaměstnanců za rok v důsledku vážných nehod/Počet vlakokilometrů za rok. FWSI se zde rozumí tak, jak jsou definována v čl. 3 písm. d) rozhodnutí 2009/460/ES.

1.3 NRV pro rizika pro uživatele úrovnňových přejezdů (NRV 3.1 a NRV 3.2)

Členský stát	NRV 3.1 ($\times 10^{-9}$) (*)	NRV 3.2 (**)
Belgie (BE)	143,0	neuveďeno
Bulharsko (BG)	124,0	neuveďeno
Česká republika (CZ)	302,0	neuveďeno
Dánsko (DK)	55,9	neuveďeno
Německo (DE)	69,9	neuveďeno
Estonsko (EE)	168,0	neuveďeno
Irsko (IE)	31,4	neuveďeno
Řecko (EL)	743,0	neuveďeno
Španělsko (ES)	131,0	neuveďeno
Francie (FR)	78,9	neuveďeno
Itálie (IT)	50,7	neuveďeno
Lotyšsko (LV)	240,0	neuveďeno
Litva (LT)	530,0	neuveďeno
Lucembursko (LU)	97,3	neuveďeno
Maďarsko (HU)	244,0	neuveďeno
Nizozemsko (NL)	128,0	neuveďeno
Rakousko (AT)	181,0	neuveďeno
Polsko (PL)	264,0	neuveďeno
Portugalsko (PT)	508,0	neuveďeno
Rumunsko (RO)	124,0	neuveďeno
Slovinsko (SI)	365,0	neuveďeno
Slovensko (SK)	249,0	neuveďeno
Finsko (FI)	151,0	neuveďeno
Švédsko (SE)	74,2	neuveďeno
Spojené království (UK)	23,0	neuveďeno

(*) NRV 3.1 vyjádřené jako: Počet FWSI uživatelů úrovnňových přejezdů za rok v důsledku vážných nehod/Počet vlakokilometrů za rok.

(**) NRV 3.2 vyjádřené jako: Počet FWSI uživatelů úrovnňových přejezdů za rok v důsledku vážných nehod / [(Počet vlakokilometrů za rok \times počet úrovnňových přejezdů)/km kolejí]. Údaje o počtu úrovnňových přejezdů a km kolejí nebyly při výběru dat dostatečně spolehlivé (většina členských států udala společné bezpečnostní ukazatele v km trati namísto km kolejí).

FWSI se v poznámkách (*) a (**) rozumí tak, jak jsou definována v čl. 3 písm. d) rozhodnutí 2009/460/ES.

1.4 NRV pro rizika pro osoby spadající do kategorie „ostatní“ (NRV 4)

Členský stát	NRV 4 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgie (BE)	1,90
Bulharsko (BG)	6,45
Česká republika (CZ)	5,28
Dánsko (DK)	10,30
Německo (DE)	4,41
Estonsko (EE)	18,50
Irsko (IE)	6,98
Řecko (EL)	6,45
Španělsko (ES)	4,93
Francie (FR)	6,98
Itálie (IT)	6,98
Lotyšsko (LV)	18,50
Litva (LT)	18,50
Lucembursko (LU)	4,43
Maďarsko (HU)	6,45
Nizozemsko (NL)	3,16
Rakousko (AT)	14,20
Polsko (PL)	18,50
Portugalsko (PT)	4,93
Rumunsko (RO)	6,45
Slovinsko (SI)	7,14
Slovensko (SK)	5,28
Finsko (FI)	10,30
Švédsko (SE)	10,30
Spojené království (UK)	6,98

(*) NRV 4 vyjádřené jako: Roční počet FWSI osob spadajících do kategorie „ostatní“ v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok. FWSI se zde rozumí tak, jak jsou definována v čl. 3 písm. d) rozhodnutí 2009/460/ES.

1.5 NRV pro rizika pro nepovolané osoby v prostoru železnic (NRV 5)

Členský stát	NRV 5 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgie (BE)	75,5
Bulharsko (BG)	190,0
Česká republika (CZ)	657,0
Dánsko (DK)	134,0
Německo (DE)	106,0
Estonsko (EE)	1 850,0
Irsko (IE)	94,7
Řecko (EL)	906,0
Španělsko (ES)	184,0
Francie (FR)	69,7
Itálie (IT)	122,0
Lotyšsko (LV)	1 520,0
Litva (LT)	2 030,0
Lucembursko (LU)	83,7
Maďarsko (HU)	534,0
Nizozemsko (NL)	28,2
Rakousko (AT)	117,0
Polsko (PL)	1 110,0
Portugalsko (PT)	948,0
Rumunsko (RO)	190,0
Slovinsko (SI)	273,0
Slovensko (SK)	477,0
Finsko (FI)	294,0
Švédsko (SE)	98,1
Spojené království (UK)	94,7

(*) NRV 5 vyjádřené jako: Roční počet FWSI nepovolaných osob v prostoru železnic v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok. FWSI se zde rozumí tak, jak jsou definována v čl. 3 písm. d) rozhodnutí 2009/460/ES.

1.6 NRV pro rizika pro společnost (NRV 6)

Členský stát	NRV 6 ($\times 10^{-9}$) (*)
Belgie (BE)	273,0
Bulharsko (BG)	364,0
Česká republika (CZ)	1 010,0
Dánsko (DK)	218,0
Německo (DE)	206,0
Estonsko (EE)	2 320,0
Irsko (IE)	131,0
Řecko (EL)	1 820,0
Španělsko (ES)	351,0
Francie (FR)	179,0
Itálie (IT)	235,0
Lotyšsko (LV)	1 850,0
Litva (LT)	2 510,0
Lucembursko (LU)	219,0
Maďarsko (HU)	1 000,0
Nizozemsko (NL)	166,0
Rakousko (AT)	354,0
Polsko (PL)	1 530,0
Portugalsko (PT)	1 510,0
Rumunsko (RO)	364,0
Slovinsko (SI)	697,0
Slovensko (SK)	740,0
Finsko (FI)	461,0
Švédsko (SE)	188,0
Spojené království (UK)	131,0

(*) NRV 6 vyjádřené jako: Celkový počet FWSI za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok.
Celkovým počtem FWSI se zde rozumí součet všech FWSI, které byly brány v úvahu při výpočtu všech ostatních NRV.

2. Hodnoty přiřazené prvnímu souboru CST

Kategorie rizika	Hodnota CST ($\times 10^{-9}$)		Měrné jednotky
Rizika pro cestující	CST 1.1	250,0	Počet FWSI cestujících za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů v osobní dopravě za rok
	CST 1.2	2,01	Počet FWSI cestujících za rok v důsledku vážných nehod / Počet osobokilometrů za rok
Rizika pro zaměstnance	CST 2	77,9	Počet FWSI zaměstnanců za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok
Rizika pro uživatele úrovnových přejezdů	CST 3.1	743,0	Počet FWSI uživatelů úrovnových přejezdů za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok
	CST 3.2	neuveдено (*)	Počet FWSI uživatelů úrovnových přejezdů za rok v důsledku vážných nehod / [(Počet vlakokilometrů za rok \times počet úrovnových přejezdů)/km kolejí]
Rizika pro „ostatní“	CST 4	18,5	Roční počet FWSI osob spadajících do kategorie „ostatní“ v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok
Rizika pro nepovolané osoby v prostoru železnic	CST 5	2 030,0	Roční počet FWSI nepovolaných osob v prostoru železnic v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok
Rizika pro společnost jako celek	CST 6	2 510,0	Celkový počet FWSI za rok v důsledku vážných nehod / Počet vlakokilometrů za rok

(*) Údaje o počtu úrovnových přejezdů a km kolejí, nezbytné pro výpočet tohoto CST, nebyly při výběru dat dostatečně spolehlivé (např. většina členských států předala údaje vyjádřené v km trati namísto km kolejí, atd.).

OPRAVY**Oprava rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 388/2010/EU ze dne 7. července 2010 o poskytnutí makrofinanční pomoci Ukrajině**

(Úřední věstník Evropské unie L 179 ze dne 14. července 2010)

Obálka a strana 1, číslo rozhodnutí v názvu:

místo: „Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 388/2010/EU...“,

má být: „Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 646/2010/EU...“.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

